Č. j. VZ/S155-23/02-153/6200/02-Št V Brně dne 27. prosince 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 30. 8. 2002 z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele – hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha, zastoupené v době zadávání šetřené veřejné zakázky primátorem Ing. arch. Janem Kaslem, nyní zastoupené primátorem MUDr. Pavlem Bémem – učiněných při zadávání veřejné zakázky **„Č. stavby 4966 - Švandovo divadlo“**, zadané formou obchodní veřejné soutěže vyhlášené podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb., v Obchodním věstníku č. 01/01 dne 3. 1. 2001 pod zn.112893-01/01, **rozhodl** takto:

Zadavatel – hlavní město Praha – závažně porušil ustanovení § 38 odst. 1 posledně cit. zákona a současně ustanovení § 5 odst. 3 téhož zákona tím, že rozhodl na základě doporučení komise pro posouzení a hodnocení nabídek, která však nehodnotila nabídky podle jednotlivých kritérií s příslušným stupněm významu, ale stanovila pořadí nabídek souhrnně za všechna kritéria dohromady, aniž by bylo doloženo, jak ke konečnému výslednému pořadí dospěla. Současně zadavatel závažné porušil ustanovení § 37 odst. 1 písm. h) cit. zákona, neboť nezajistil, aby zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahovala výsledek hodnocení jednotlivých nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Za uvedená zjištěná závažná porušení zákona o zadávání veřejných zakázek se zadavateli hlavnímu městu Praha podle § 62 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 424/2002 Sb., ukládá pokuta ve výši **35 000,-- Kč** (slovy třicet pět tisíc korun českých).

Uložená pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízeného u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754 - 24825621/0710, konstantní symbol pro bezhotovostní platby 1148, variabilní symbol 1550215023.

O d ů v o d n ě n í

Na základě kontroly provedené podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, zaměstnanci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "orgán dohledu") ve dnech 18. 6. 2002 až 20. 6. 2002, získal orgán dohledu pochybnosti o tom, zda úkony a postupy zadavatele - hlavní město Praha, Mariánské nám. 2, 110 0l Praha, nyní zastoupené primátorem MUDr. Pavlem Bémem (dále jen „zadavatel") - učiněné při zadávání zakázky **„Č. stavby 4966 - Švandovo divadlo"**, zadané formou obchodní veřejné soutěže vyhlášené podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb. (dále jen „zákon"), v Obchodním věstníku č. 01/0l dne 3. l. 2001 pod zn.112893-0l/0l, byly v souladu se zákonem.

Orgán dohledu zahájil správní řízení z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č.199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. Účastníkem správního řízení je podle § 58 posledně cit. zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel. Zahájení správního řízení orgán dohledu oznámil zadavateli dopisem č. j. VZ/S155/02-153/4092/02-Št ze dne 27. 8. 2002, který zadavatel obdržel dne 30. 8. 2002, a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno. Uvedeným dopisem si orgán dohledu současně vyžádal dokumentaci o zadání předmětné veřejné zakázky. Požadovanou dokumentaci orgán dohledu od zadavatele obdržel dne 16. 9. 2002.

Po přezkoumání dokumentace o zadání šetřené veřejné zakázky orgán dohledu seznámil zadavatele se zjištěnými skutečnostmi, především s jeho postupem při hodnocení nabídek, při zjišťování kvalifikace uchazečů o veřejnou zakázku, a při stanovení podmínek zadání veřejné zakázky, a to dopisem č. j. VZ/S155/02-153/4679/02-Št ze dne 30. 9. 2002, a poskytl mu lhůtu na vyjádření, příp. doplnění materiálů.

Zadavatel své stanovisko sdělil dopisem ze dne 15. 10. 2002, přičemž se jednalo o obecné stanovisko (společné) ke všem kontrolovaným zakázkám v rámci správního řízení vedeného pod č. j. S 155/02. Obecně k prokazování kvalifikačních předpokladů tedy zadavatel sdělil, že všichni uchazeči prokazovali kvalifikační předpoklady v nabídkách podle § 2b zákona způsobem uvedeným v § 2c zákona. Před uzavřením smlouvy dokládal vybraný uchazeč zadavateli kvalifikační předpoklady podle § 2c odst. 2 zákona, přičemž v některých případech dokládali před podpisem smlouvy již jen doklady uvedené v § 2c odst. 2 písm. b) a c) zákona, neboť doklady uvedené v § 2c odst. 2 písm. a) zákona byly součástí nabídky s argumentem, že uvedené doklady má zadavatel již k dispozici a další ověřování neúměrně zvyšuje náklady, jestliže se účastní více soutěží v jednom roce. V případě, že k základní zakázce byly zadávány další zakázky podle § 50 zákona, zadavatel sdělil, že nebylo vždy ze strany uchazeče doloženo a zadavatelem striktně vyžadováno doložení oprávnění k podnikání ve smyslu § 50 odst. 2 zákona, neboť pokud se jednalo o rozšíření původního předmětu plnění zakázky, jednalo se o tentýž subjekt, se kterým již byla uzavřena řádná smlouva o dílo a na základě původní veřejné zakázky, kde subjekt potřebné doklady doložil.

Další stanovisko zadavatel sdělil orgánu dohledu dopisem ze dne 11. 11. 2002. K prokázání kvalifikačních předpokladů zadavatel uvedl tytéž skutečnosti, jako ve svém vyjádření ze dne 15. 10. 2002, přičemž některé doklady doplnil. K hodnocení nabídek sdělil, že Vrchní soud v Olomouci ve svém rozsudku č. j. 2A 1/99 uvádí, že přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá výhradně v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Orgán dohledu se nesmí sám stát hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, která obecně vyjádřeno, vytváří prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů na soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Vlastní akt posouzení a hodnocení nabídek, který je napadán, nemůže podléhat dohledové činnosti, neboť jde nikoliv o dodržení zákonem stanovených postupů, ale o myšlenkový proces odehrávající se ve sféře vědomí hodnotitelů. Orgánu dohledu nepřísluší vstupovat do úvah o vhodnosti výběru jednotlivých nabídek, neboť není zmocněn k tomu, aby zastoupil zadavatele v jeho postavení, které mu zákon vymezuje. V příloze svého vyjádření zadavatel rovněž doplnil některé chybějící části dokumentací o zadání šetřených veřejných zakázek.

K poskytování záloh zadavatel sdělil, že v rámci platebních podmínek neuvádí možnost poskytnutí záloh vzhledem k tomu, že chce eliminovat přirozený tlak dodavatelů na zálohový systém financování. Dále zadavatel uvedl, že u výzev koncipovaných v letech dřívějších bylo uváděno, že zadavatel neposkytuje zálohy, takže žádný uchazeč při tvorbě nabídky a stanovení ceny díla nemohl počítat s jakoukoliv zálohou a všichni uchazeči měli stejné podmínky. Pokud v průběhu výstavby byla záloha vyplacena na základě dodatku ke smlouvě o dílo nebyl postup investora v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Zálohy jsou poskytovány pouze z rozhodnutí investora jednorázově, a to převážně v případech, aby bylo zajištěno plynulé financování realizace stavby na přechodu běžného a následujícího roku.

K otázce povinnosti zájemců vyzvednout si zadávací dokumentaci zadavatel sdělil, že zajištění zadávací dokumentace bylo technicky a finančně náročné, a proto bylo ze strany zadavatele použito ustanovení o vyhodnocení pouze nabídek uchazečů, kterým byla dokumentace vydána. Dále zadavatel sdělil, že způsob zpracování nabídkové ceny byl písařským omylem z podmínek vypuštěn a zůstalo v soutěžních podmínkách pouze ustanovení s odkazem na zadávací dokumentaci. Podmínka překročení nabídkové ceny má návaznost na předchozí sdělení o způsobu zpracování nabídkové ceny.

Po přezkoumání a zhodnocení všech podkladů a stanovisek zadavatele uvádí orgán dohledu následující rozhodné skutečnosti.

Z dokumentace o zadání veřejné zakázky **„Č. stavby 4966 - Švandovo divadlo“** vyplývá, že zadavatel v soutěžní lhůtě obdržel 9 nabídek, přičemž všechny nabídky vyhověly kontrole úplnosti (viz protokol o otevírání obálek ze dne 19. 2. 2001). Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 14. 3. 2001 dále vyplývá, že komise ustavená zadavatelem posoudila předložené nabídky a konstatovala, že všechny nabídky vyhověly kontrole úplnosti.

Po kontrole podmínek soutěže orgán dohledu uvádí, že zadavatel v podmínkách soutěže pod bodem 15. písm. f) uvedl, že vyhodnotí pouze nabídky zájemců, kterým vydal zadávací dokumentaci.

V bodě 13. pak zadavatel stanovil tuto podmínku pro překročení nabídkové ceny: nabídkovou cenu je možné překročit pouze tehdy, jestliže by došlo ke změně plnění předmětu veřejné zakázky, který je vymezen v bodě 1 těchto soutěžních podmínek.

V bodě 8. podmínek soutěže, který měl řešit jednotný způsob zpracování nabídkové ceny, zadavatel uvedl, že "Cenová nabídka bude zpracovaná dle zadávací dokumentace. Platební podmínky jsou uvedeny v zadávací dokumentaci". Zákonem požadovaný obsah podmínek soutěže ve smyslu § 5 odst. 1 písm. e) zákona je blíže upřesněn až v zadávací dokumentaci.

K uvedeným podmínkám soutěže (jejich části) orgán dohledu uvádí, že nabídková cena je pevně vázána na předmět plnění veřejné zakázky stanovený zadavatelem. Podle § 2 písm. h) zákona se nabídkovou cenu rozumí cena, kterou uchazeč navrhuje zadavateli za splnění veřejné zakázky ve své nabídce. Jestliže tedy zadavatel v pozdější době požaduje práce, které nebyly předmětem plnění původní veřejné zakázky, např. vícepráce, nemůže dojít k navýšení nabídkové ceny, neboť ta je vázána na přesně definovaný předmět plnění veřejné zakázky. Pokud zadavatel umožní navýšení ceny v podmínkách soutěže, mohlo by k jejímu navýšení dojít např. z důvodu inflace, změny kurzů měn, jsou-li nákupy zboží vázány na dodávky ze zahraničí, změny cenových (daňových) předpisů apod. Pokud však dojde ke změně předmětu plnění, resp. rozšíření předmětu plnění o určité části, které s původním předmětem úzce souvisejí, jedná se vždy o novou veřejnou zakázku a zadavatel musí při výběru smluvního partnera postupovat jednou z forem zadávání veřejných zakázek, příp. i podle § 50 zákona, jsou-li naplněny zákonné podmínky. Poněvadž z dokumentace o zadání veřejné zakázky nevyplývá, že by zadavatel uvedenou podmínku zadání veřejné zakázky využil, má orgán dohledu za to, že ke zjednání nápravy do budoucna postačuje toto projednání.

Zadávací dokumentaci musí zadavatel podle § 2h odst. 1 zákona poskytnout zájemcům o veřejnou zakázku na vyžádání. V zákoně je tedy zadavateli stanovena povinnost, aby zájemcům o veřejnou zakázku poskytl zadávací dokumentaci, mají-li o ni zájem, který projeví tím, že si ji vyžádají. Obchodní veřejná soutěž je forma zadání veřejné zakázky, která je určena neurčitému okruhu zájemců o veřejnou zakázku přičemž je na jejich vůli, jestli svou nabídku podají či nikoliv a stejně tak je na jejich vůli, zda si od zadavatele vyžádají dokumentaci o zadání veřejné zakázky či si zadávací dokumentaci nevyžádají a podstoupí tedy riziko, že pokud jako uchazeči podají nabídku, nemusí jejich nabídka odpovídat podrobným podmínkám zadání veřejné zakázky, uvedeným právě v zadávací dokumentaci. Může rovněž nastat situace, že některý ze zájemců o veřejnou zakázku si sice vyzvedne zadávací dokumentaci, avšak nabídku nepodá, přičemž poskytne tuto zadávací dokumentaci jinému subjektu. Není v rozporu se zákonem pokud takový subjekt poté podá nabídku zadavateli. Obvykle je tímto subjektem dceřinná společnost ("matka" vyzvedne zadávací dokumentaci od zadavatele, ale nabídku podá některá z dceřinných společností). To však nemusí být pravidlem. Orgán dohledu konstatuje, že podmínky zadání nesmí obsahovat, až na výjimky (viz § 11 zákona), žádná omezující, tedy ve své podstatě diskriminující ustanovení. Poněvadž z dokumentace o zadání veřejné zakázky nevyplývá, že by zadavatel předmětné podmínky zadání veřejné zakázky využil, má orgán dohledu za to, že ke zjednání nápravy do budoucna postačuje toto projednání.

Orgán dohledu k zadavatelem formulované podmínce soutěže v bodě 8. uvádí, že zákon v § 5 odst.1 písm. e) stanoví, že "podmínky soutěže musí obsahovat požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek". Znamená to tedy, že konkrétní požadavky na zpracování nabídkové ceny a platebních podmínek, již musí být

uvedeny v podmínkách soutěže a nestačí, aby zadavatel odkázal na místo, kde lze požadavky nalézt, tj. v šetřeném případě na zadávací dokumentaci. Ustanovení § 5 odst. 1 stanoví obligatorní podmínky soutěže, což znamená, že uvedení těchto podmínek zadavatelem je povinné. Jedná se o takové podmínky, které jsou pro zájemce o veřejnou zakázku rozhodující v tom směru, že určují, zda je zájemce schopen zadavateli dodat za takových podmínek předmět plnění či nikoliv, a uchazeč se na základě stanovených podmínek rozhoduje, jestli bude podávat nabídku a bude tedy zadavatele žádat o bližší podmínky (zadávací dokumentaci ve smyslu § 2h odst. 1 zákona) či nikoliv. Vzhledem k tomu, že z dokumentace o zadání veřejné zakázky nevyplývá, že by byl některý ze zájemců resp. uchazečů, požadavkem zadavatele diskriminován, orgán dohledu neposoudil pochybení zadavatele jako závažné.

Výše uvedené podmínky zadání jsou stanoveny v rozporu se zákonem, poněvadž z dokumentace o zadání veřejné zakázky nevyplývá, že by zadavatel uvedených podmínek zadání veřejné zakázky využil, má orgán dohledu za to, že ke zjednání nápravy do budoucna postačuje toto projednání.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 14. 3. 2001 je zřejmá určitá snaha zadavatele o hodnocení nabídek podle jednotlivých 8 kritérií hodnocení (slovní popis), zvolený postup, resp. obsah však není dostatečně průhledný a průkazný. Nebyl rovněž rozlišen stupeň významu jednotlivých kritérií pro hodnocení nabídek. Komise pro posouzení a hodnocení nabídek de facto stanovila pořadí nabídek na základě komplexního hodnocení nabídek jako celku (viz přiložené tabulky). Ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek není uveden dostatečným způsobem výsledek hodnocení jednotlivých nabídek a neobsahuje zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky (§ 37 odst. 1 písm. h) zákona).

Hodnocení nabídek u obchodní veřejné soutěže je upraveno v ustanovení § 6 zákona v návaznosti na ustanovení § 5 odst. 3 zákona, které zadavateli ukládá uvést kritéria v podmínkách zadání veřejné zakázky v sestupném pořadí, pokud se zadavatel rozhodne pro hodnocení podle ekonomické vhodnosti nabídek. Vlastní postup při hodnocení nabídek je upraven v § 35 odst. 1 zákona: „Po posouzení, popřípadě vyřazení nabídek podle § 34 zákona přistoupí komise k hodnoceni zbývajících nabídek podle zveřejněného způsobu hodnocení. Na základě hodnocení sestaví komise pořadí nabídek." Ze zadání veřejné zakázky je zřejmé, že se zadavatel rozhodl pro způsob hodnocení nabídek podle ekonomické vhodnosti nabídek, neboť uvedl v podmínkách soutěže 5 kritérií pro hodnocení nabídek. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek však nevyplývá, jaký stupeň významu zadavatel kritériím pro hodnocení nabídek přisoudil a jaký vliv měl stupeň, významu jednotlivých kritérií na výsledek hodnocení. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek není rovněž zřejmé, zda zadavatel (komise) skutečně hodnotil nabídky podle stanovených kritérií, neboť součástí dokumentace jsou klasifikační tabulky vypovídající pouze o hodnocení nabídek jako celku.

Výsledkem hodnocení jednotlivých nabídek se rozumí uvedení, proč té které nabídce byl přidělen konkrétní počet bodů v příslušném kritériu, a jak se tedy nabídky v jednotlivých kritériích hodnocení liší. Skládá-li se kritérium (např. obecné kritérium) z více částí (podkritérií), je též nutné vysvětlit, jak nabídky uspěly v jednotlivých částech (podkritériích).

K šetřenému případu k hodnocení nabídek orgán dohledu uvádí, že jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek podle ekonomické vhodnosti, měl by dbát především na vymezení základních, rozhodujících požadavků tak, aby celkový počet kritérií byl přiměřený rozsahu veřejné zakázky a umožňoval přehledné a jednoznačné hodnocení nabídek a byl v souladu s § 6 zákona. Kromě stanovení těchto kritérií musí rozhodnout i o

stupni významu každého kritéria s tím, že na prvním místě uvede kritérium s nejvyšším stupněm významu pro splnění veřejné zakázky. Dále mají v sestupném pořadí následovat ostatní kritéria až k poslednímu s nejnižším stupněm významu. Takto stanovená kritéria hodnocení nabídek jsou pro zadavatele závazná a rovněž i pro komisi pro posouzení a hodnocení nabídek, je-li zadavatelem ustavena. Hodnocení nabídek je klíčovým prvkem v procesu výběru nejvhodnější nabídky, a proto je na něj kladen velký význam, a to nejen ze strany dodržení formálního postupu, ale i co do objektivity hodnocení. Hodnocení musí být tudíž zadavatelem zpracováno dostatečně transparentně, musí být průhledné a průkazné, aby bylo možno je přezkoumat.

K vyjádření zadavatele ze dne 11. 11. 2002 (viz výše) k hodnocení nabídek, orgán dohledu uvádí, že v souladu s názorem Vrchního soudu v Olomouci vyjádřeném v rozsudku č. j. 2A 1/99 neprovádí hodnocení ani nezkoumá vlastní úvahy členů komise a rovněž neposuzuje, jak mají či nemají nabídky uspět v rámci jednotlivých kritérií hodnocení, avšak přezkoumává především formální postup, kterým k výběru nejvhodnější nabídky došlo a zda byly dodrženy všechny zákonné podmínky a zda byl výběr (hodnocení) proveden transparentně. Skutečnost, že zadavatel (resp. komise) ve zprávě uvede tabulku údajů a informací z jednotlivých nabídek uchazečů (srovnávací tabulku), které mají být hodnoceny podle kritérií, a dále uvede, že "nabídky byly hodnoceny podle jednotlivých kritérií, přičemž na prvním místě bylo uvedeno kritérium s nejvyšší vahou a na místě posledním kritérium s vahou nejnižší, a že se komise ve svém hodnocení zaměřila na komplexní posouzení předložených nabídek dle kritérií uvedených v podmínkách zadání podrobně rozepsaných ve srovnávací tabulce nabídky se vztahují k jednotlivým kritériím pro hodnocení nabídek", ještě nedokládá vlastní hodnocení nabídek, tj. jak nabídky uchazečů uspěly při hodnocení podle jednotlivých kritérií, jaký byl konkrétní stupeň významu jednotlivých kritérií, jaký vliv měl na výsledné pořadí. Výsledné klasifikační tabulky (komplexní za všechna kritéria dohromady) jednotlivých členů komise, ani tabulky údajů samy o sobě, nedokládají hodnocení nabídek podle jednotlivých kritérií a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Odpovědnost za hodnocení nabídek, včetně zpracování zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, je na zadavateli, neboť komise pro posouzení a hodnocení nabídek je pouze jeho poradním orgánem a potřebné podklady pouze zpracovává. Zadavatel tedy musí mít před vlastním rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky k dispozici zákonem požadované dokumenty zpracované v souladu se zákonem, neboť se jedná o listiny, které jsou primárním předpokladem pro rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky.

Tím, že komise pro posouzení a hodnocení nabídek nehodnotila nabídky podle jednotlivých kritérií s příslušným stupněm významu a tím, že zadavatel nezajistil nápravu a rozhodl na základě doporučení komise o výběru nejvhodnější nabídky, porušil závažně ustanovení § 38 odst. 1 zákona a současně ustanovení § 5 odst. 3 zákona. Tím, že zadavatel nezajistil, aby zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahovala výsledek hodnocení jednotlivých nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, porušil rovněž závažně ustanovení § 37 odst. 1 písm. h) zákona. Hodnocení, a tedy výběr nejhodnější nabídky tak, jak jej zadavatel provedl, není dostatečně průhledný, což znemožňuje orgánu dohledu přezkoumání objektivity hodnocení jednotlivých nabídek.

Jako nejvhodnější byla vybrána nabídka uchazeče METROSTAV a. s., Koželužská 2246, 180 00 Praha 8, výše nabídkové ceny činí 122 781 462,-- Kč vč. DPH. Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel oznámil uchazečům dopisem ze dne 22. 3. 2001 v souladu s ustanovením § 39 zákona v návaznosti na § 68 odst. 2 zákona.

Smlouva s vybraným uchazečem byla uzavřena dne 17. 4. 2001, výše peněžitého závazku ve smlouvě je stanovena ve výši 122 781 462,-- Kč vč. DPH. Pro prokázání splnění kvalifikačních předpokladů uchazečem METROSTAV a. s. jsou v dokumentaci doloženy pouze neověřené doklady, kterými vybraný uchazeč před podpisem smlouvy prokázal splnění kvalifikačních předpokladů (výpis z obchodního rejstříku, výpisy z Rejstříku trestů příslušných osob, potvrzení správy sociálního zabezpečení a příslušných zdravotních pojišťoven). Zadavatel jako přílohu svého stanoviska ze dne 11. 11. 2002 zaslal úředně ověřené doklady, kterými uchazeč METROSTAV a. s. prokázal kvalifikační předpoklady před uzavřením smlouvy.

Dne 30. 11. 2001 zadavatel uzavřel se společností METROSTAV a. s. dodatek č. 1 k výše uvedené smlouvě. V dodatku je řešeno poskytnutí zálohy na práce a rovněž výše smluvní pokuty, pokud zhotovitel nedodrží termín zúčtování zálohy.

Podle § 62 odst. 1 zákona "zjistí-li orgán dohledu, že zadavatel závažně či opětovně porušil ustanovení tohoto zákona, může mu uložit pokutu do výše 1 % ceny zakázky. Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se orgán dohledu dozvěděl, že zadavatel porušil ustanovení tohoto zákona, nejpozději však do tří let ode dne, kdy došlo k tomuto porušení". O porušení zákona se orgán dohledu dověděl ve dnech 18. 6. 2002 až 20. 6. 2002 (prováděna kontrola podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů), k porušení zákona došlo v době uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, tj. 17. 4. 2001.

Orgán dohledu vycházel z následujících úvah při posuzování míry závažnosti porušení zákona.

Hodnocení nabídek, které je stěžejním prvkem v procesu zadávání veřejných zakázek, v šetřeném případě neproběhlo zákonem stanoveným způsobem. Pouhé konstatování v záznamu o posouzení hodnocení nabídek, že členové komise (zadavatel) hodnotili nabídky podle zadavatelem stanovených kritérií a vzali přitom v úvahu stupeň významu jednotlivých kritérií, ještě nedokládá, že nabídky byly skutečně podle kritérií hodnocení hodnoceny, a ani nevypovídá o tom, jaký byl skutečný stupeň významu jednotlivých kritérií pro hodnocení nabídek, a jaký měl vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

Netransparentnost hodnocení je jedním z nejzávažnějších pochybení, neboť znehodnocuje účel zákona o zadávání veřejných zakázek, a to průhlednost postupu při zadávání veřejných (státních) zakázek. Nelze tedy přezkoumat, zda zadavatel vybral nabídku ekonomicky nejvhodnější. Jak již bylo uvedeno výše, hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších fází celého procesu zadávání veřejných zakázek. Hodnocení musí probíhat podle jednotlivých kritérií hodnocení definovaných zadavatelem v zadání veřejné zakázky, a to v souladu se zákonem. Hodnocení nabídek dle jednotlivých kritérií nelze nahradit pouhým stanovením pořadí, aniž by byly stanoveny váhy jednotlivých kritérií. Z uvedených důvodů lze porušení, kterých se zadavatel dopustil v průběhu hodnocení nabídek, považovat za závažná porušení zákona.

Orgán dohledu vycházel kromě závažnosti porušení zákona i z následujících úvah ke stanovení výše pokuty.

Jako polehčující okolnost vzal orgán dohledu do úvahy, že nelze vyloučit, že nabídka vybraného uchazeče byla skutečně nejvhodnější. Uvedený polehčující argument uvádí orgán

dohledu i pod vědomím skutečnosti, že mu nepřísluší nahrazovat roli zadavatele a provádět vlastní hodnocení nabídek, avšak za účelem objektivního posouzení míry závažnosti porušení zákona zadavatelem tak přesto v šetřeném případě učinil.

Ze zadání předmětné veřejné zakázky vznikl zadavateli peněžitý závazek ve výši 122 781 462,-- Kč vč. DPH, přičemž 1 % činí 1 227 814,62-- Kč. Za výše zjištěná závažná porušení zákona uložil orgán dohledu zadavateli pokutu ve výši 35 000,-- Kč.

Orgán dohledu na základě všech zjištěných skutečností, hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, rozhodl uložit zadavateli za závažná porušení zákona pokutu, a to v dolní polovině možné sazby.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Obdrží:

Hlavní město Praha, Mariánské nám. 2,110 01 Praha, zast. MUDr. Pavlem Bémem